

Όταν μια Νέα Παιδαγωγός Ξαγρυπνά...

Κυριακή βράδυ...

Μια Νέα Παιδαγωγός στριφογυρίζει στο κρεβάτι της μάταια... Ο ύπνος δεν έρχεται γιατί χιλιάδες σκέψεις τον διώχνουν μακριά...

«Πολύ τους αρέσει το Edmodo, πρέπει να προχωρήσω με την εγγραφή κι άλλων μαθητών.»
«Το περιβαλλοντικό project βγήκε πολύ καλό. Μήπως να το κάνουμε e-twinning του χρόνου;», «Καλά που το θυμήθηκα! Να τηλεφωνήσω στον Αρκτούρο αύριο, να κανονίσω την επίσκεψη.»
«Α ναι! Να μαζέψω και τις εργασίες δημιουργικής γραφής από τα παιδιά να τις στείλω στο Φεστιβάλ.»
«Ωραία, αύριο θα δούμε και το βιντεάκι από το You Tube για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.»

Η τελευταία σκέψη την τινάζει σαν ηλεκτροφόρο καλώδιο. «Ωχ! Ξέχασα να το περάσω στο USB!». Σηκώνεται και τρέχει στο laptop. Το ρολόι του τοίχου δείχνει 12, όταν το στικάκι είναι έτοιμο και μπαίνει σε μια παραφορτωμένη με βιβλία, σημειώσεις και άλλα υλικά τσάντα.

Ξαναγυρίζει στο κρεβάτι ανακουφισμένη. «Τώρα θα κοιμηθώ!», σκέφτεται, μα το μυαλό της τριγυρνά σε καινούρια μονοπάτια... «Όλο και πιο πολλοί συνάδελφοι με ρωτούν για το Comenius. Πρέπει να μαζευτούμε να τους ενημερώσω.»
«Πρέπει να βελτιώσουμε και την ιστοσελίδα μας. Θα βοηθήσω με τα Αγγλικά.»
«Να διοργανώσουμε κι ένα σεμινάριο για το ρατσισμό.»

Αυτή η σκέψη τη φέρνει πίσω, μια βδομάδα νωρίτερα, όταν το σχολείο αναστατώθηκε από μια εκδήλωση ρατσισμού μαθητών της Δ' τάξης εναντίον αλλοδαπού συμμαθητή τους. Μένει εκεί για αρκετή ώρα να σχεδιάζει τί μπορεί να γίνει. Αμέσως μετά, μεταφέρεται στην προηγούμενη Παρασκευή, όταν η Ισμήνη της Α' τάξης της είπε ότι δεν είχε κολατσιό γιατί η μαμά της δεν είχε λεφτά να της πάρει.

«Υπάρχουν παιδιά που πεινάνε πια!», συλλογίζεται, ανατριχιάζει και αναστενάζει. Αλλάζει πλευρό. Κοιτάζει το ρολόι. 2 η ώρα τη νύχτα και αυτή ακόμα σκέφτεται.

«Για 800 ευρώ; Αξίζει; Για ένα αβέβαιο μέλλον; Αξίζει;», ακούγονται όλες εκείνες οι φωνές των τελευταίων ημερών να αντηχούν στο δωμάτιο.

«Είμαι μια νέα Νέα Παιδαγωγός.», ψιθυρίζει η σκέψη της. Τα μάτια της Ισμήνης και των άλλων παιδιών τρυπούν το μυαλό της...

Κι αμέσως ο ψίθυρος γίνεται φωνή: **«Είμαι Παιδ- Αγωγός. Πάντα θα αξίζει.»**

Η τελευταία σκέψη τη νανουρίζει γλυκά και ο ύπνος έρχεται γρήγορα.